

Velünk élő történelem

70 ÉVE, 1944. november 4-én vesztette életét Kabos Endre. Az 1906. november 5-én Nagyváradon született fiú Berettyóújfaluban nőtt fel, a budapesti Verbóczy gimnáziumban

érettségizett (ahol korábban Gerevich Aladár, s neki is Italo Santelli lett a mestere). Banktisztviselőként 1926-tól a Vívó és Atlétikai Club, 1930-tól a Tisza István Vívó Club, majd az Egyesült Izzó főtisztviselőjeként 1934-től az Újpesti Torna Egylet vívója volt. Karddal és párbajtőrrel is versenyzett, 1931-től 1937-ig mindkét fegyvernem válogatottjában szerepelt. Az 1932-es Los Angeles-i olimpián kard egyéniben bronzérmet szerzett, s tagja volt az aranyérmes kardcsapatnak (Gerevich Aladár, Glykais Gyula, Kabos Endre, Nagy Ernő, Petschauer Attila, Piller György), míg az 1936-os berlini játékokon kard egyéniben és csapatban (Berczelly Tibor, Gerevich Aladár, Kabos Endre, Kovács Pál, Rajcsányi László, Rajczy Imre) is olimpiai bajnok lett. Fantasztikus sikerét Santellinek ajánlotta, ahogy a korabeli Nemzeti Sportnak nyilatkozta: „Köszönöm, Maestro! Maga volt a mesterem, maga tanított egész esztendőben, sőt, nemcsak tanított, hanem mindig buzdított is a szorgalmas munkára. A sikernek legalább a fele a magáé, Maestro! Végtelenül boldog vagyok. Olyan boldog, amilyen boldog talán még soha sem voltam. Ez nem egy évnek, hanem számos év kitartó munkájának az eredménye, amelyben sok szenvedés is volt.” A kérdésre, hogy folytatja-e a karrierjét (korábban anyagi gondjai miatt többször abbahagyta a vívást), így felelt: „Nem vonulok vissza! Nagyon csábít Tokió. Ott még szeretnék részt venni és megismételni az itteni győzelmet.” Összesen hatszor nyert Európa-bajnokságot (egyéni: 1933, 1934; csapat: 1931, 1933, 1934, 1935) kardvívásban, de elképesztő nemzetközi sikerei ellenére egyéniben nem tudott magyar bajnoki címet szerezni. Csapatbajnok is csak egyszer volt (1930), viszont párbajtőrvívásban háromszor is magyar bajnok lett csapattal (1937, 1938, 1939). Tokióba azonban nem jutott el, ahogy az 1940-es nyári olimpiát sem rendezték meg a japán fővárosban. A zsidótörvények miatt a negyvenes években már nem léphetett pástra, s noha Lichtenekert András, a berlini vívócsapat vezetője mindent megpróbált, Petschauer Attilához hasonlóan őt sem tudta mentesíteni a munkaszolgálat alól. A munkaszolgálatosokat szállító teherautó 1944. november 4-én éppen a német utászok által aláaknázott Margit hídon haladt, amikor felrobbant. Kabos Endre holttestét nem találták meg.